

Schorsing en ontslag

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appellante en de stichting.

Bij brief van 27 augustus 2007, door de Commissie ontvangen op 29 augustus 2007, is appellante bij de Commissie in beroep gekomen van

- het besluit van de stichting van 27 juli 2007 om de arbeidsovereenkomst met haar op te zeggen per 1 november 2007 ex artikel 3.8 aanhef en onder 2 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) en

- het besluit van de stichting van 27 juli 2007 tot schorsing ingevolge artikel 3.15 aanhef en onder 1 CAO.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 5 oktober 2007.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 6 november 2007, alwaar zijn verschenen appellante, bijgestaan door mr X, en voor de stichting mr. Y, vergezeld van ....., clusterdirecteur a.i.

Partijen hebben ter zitting het woord gevoerd en hun standpunten toegelicht, mr. Brouwer aan de hand van pleitnotities, die zij heeft overgelegd.

2. De feiten

2.1 Appellante is blijkens de ongedateerde, door partijen ondertekende, akte van benoeming voor onbepaalde tijd benoemd tot leraar aan de Basisschool ..... te ..... met ingang van 1 april 2007 voor werktijdfactor 0,8158.

2.2 Appellante is op 1 augustus 2002 bij de stichting in dienst getreden als leerkracht op de school voor speciaal basisonderwijs ..... te ..... In 2004 kwam zij thuis te zitten met burn-out in verband met een haar overkomen aanrijding in 2002.

Voor de aanvang van schooljaar 2005/2006 is in het kader van haar reïntegratie met appellante gesproken over overplaatsing naar een andere basisschool binnen de stichting om daar het reïntegratietraject te doorlopen. Reden daarvoor was de taakbelasting en de belastbaarheid van appellante mede vanwege de noodzaak om de opleiding Gespecialiseerd Groepsleider (GGL) te volgen. Appellante voelde toen niets voor deze optie. Volgens appellante was haar tijdens haar sollicitatie toegezegd, dat zij de opleiding GGL niet behoefde te volgen. In de loop van het schooljaar heeft om het functioneren van appellante te verbeteren, voortdurend intensieve begeleiding plaatsgevonden, zijn functioneringsgesprekken gevoerd en hebben observaties plaatsgevonden, die echter niet tot het gewenste resultaat hebben geleid, ondanks de inspanningen van appellante en de stichting. In een gesprek met de schoolleider op 20 januari 2006 zijn afspraken gemaakt over overplaatsing en is appellante akkoord gegaan met een nadere oriëntatie binnen de stichting in verband met de overplaatsing. Deze heeft toentertijd echter niet plaatsgevonden.

Uit het beoordelingsformulier van het beoordelingsgesprek op 7 februari 2007, ook door appellante ondertekend, blijkt dat zij op nagenoeg alle competenties onvoldoende functioneerde. Mede naar aanleiding van dit beoordelingsgesprek heeft overleg plaatsgevonden en zijn afspraken gemaakt, vastgelegd op 13 februari 2007 en door appellante voor akkoord getekend, waarin is vermeld dat appellante ongeschikt is voor de functie als leraar in het speciaal onderwijs, dat haar per direct een vacature binnen de stichting zal worden aangeboden en door haar zal worden geaccepteerd onder de daarin genoemde condities.

2.3 Op 19 maart 2007 is appellante overgeplaatst naar de .....school, een reguliere basisschool, als leerkracht voor groep 1/2. Vanaf de inwerkperiode van twee weken is appellante begeleid door de intern begeleider en vanaf begin april 2007 ook gecoacht. Naar aanleiding van klachten van ouders en observaties tijdens de lessen is de begeleiding en coaching geïntensiveerd. Zoals blijkt uit het overgelegde en door appellante voor akkoord ondertekende gespreksverslag van 26 april 2007, heeft de schoolleider toen de klachten van de ouders met appellante besproken.

Op 8 juni 2007 heeft een beoordelingsgesprek plaatsgevonden over de periode 15 april 2007 tot 8 juni 2007. Appellante is blijkens het beoordelingsformulier op het merendeel van de competenties negatief beoordeeld. Zij is vervolgens met directe ingang vrijgesteld van werkzaamheden en haar is een outplacementtraject aangeboden.

2.4 Bij brief van 15 juni 2007 heeft de stichting appellante medegedeeld dat zij voornemens is appellante te ontslaan met ingang van 1 oktober 2007. Eveneens bij brief van 15 juni 2007 heeft de stichting appellante medegedeeld voornemens te zijn haar met ingang van 13 juni 2007 te schorsen.

Appellante heeft zich bij brieven van haar gemachtigde van 3 juli 2007 tegen beide voornemens verweerd. Bij brieven van 27 juli 2007 heeft de stichting appellante haar besluiten tot ontslag en schorsing medegedeeld.

3. De bestreden besluiten, het beroep en het verweer

3.1 De bestreden besluiten, zoals vermeld in de twee brieven van de stichting van 27 juli 2007, houden in dat appellante met inachtneming van drie maanden opzegtermijn per 1 november 2007 wordt ontslagen wegens gebleken ongeschiktheid voor de door haar uitgeoefende functie, anders dan ten gevolge van ziekte en arbeidsongeschiktheid, zoals bedoeld in artikel 3.8 aanhef en onder 2 CAO, en dat de vrijstelling van appellante van haar werkzaamheden met ingang van 13 juni 2007 is omgezet in een schorsing conform artikel 3.15 aanhef en onder 1 CAO.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellante voor wat betreft de schorsing aangevoerd dat de stichting bij het besluit tot schorsing de termijnen uit de CAO heeft overschreden, omdat een schorsing ex artikel 3.15 CAO ook moet voldoen aan de voorschriften van artikel 3.14 CAO. Het schorsingsbesluit is niet onderbouwd, er is niet aangegeven op basis van welke belangenafweging het beroep van appellante tegen het voornemen tot schorsing is afgewezen en de stichting is niet ingegaan op de bezwaren tegen het overtreden van de formaliteiten tijdens het schorsingsbesluit.

Het schorsingsbesluit (bedoeld is het ontslagbesluit - CvB) wordt enkel gedragen door de beoordelingsverslagen van appellante. Deze heeft appellante niet ontvangen, ook niet na herhaalde verzoeken. Enkel bij een schrijven van 14 augustus 2007 heeft appellante 7 van de dertien klachten van ouders ontvangen, waarvan 4 van dezelfde ouder, die heeft aangegeven namens "bezorgde ouders" te spreken. Zonder opgave van namens wie zij mag spreken, kan appellante de klachten niet serieus nemen. Daar de klachten van deze ouder allemaal binnen 6 dagen zijn geschreven, beschouwt appellante ze als één klacht.

Door de ouders te verzoeken achter de rug van appellante om naar de leiding te stappen en zodoende appellante feedback te onthouden en nog verder te isoleren, wilde de stichting klachten in handen krijgen om van appellante af te komen. De algemene klachten betreffen veeleer de stichting, die de situatie met de vertrekkende juffen verkeerd heeft opgelost. Ook verwachtten de ouders grote veranderingen binnen 2 weken, waarin ook nog vakantiedagen vielen. Uit de brieven komt ook naar voren dat appellante zichtbaar haar best doet om te verbeteren.

Sinds haar verhuizing op 19 april 2007 heeft appellante geprobeerd haar adres bij de stichting veranderd te krijgen. Door het zenden van brieven aan haar oude adres weet de stichting dat deze bij de verkeerde mensen komen en is zij willens en wetens bezig de goede naam en reputatie van appellante bij derden kapot te maken. De stichting heeft zich geen goed werkgever betoond en eenzijdig de arbeidsverhouding verstoord.

Mocht de arbeidsverhouding niet meer hersteld worden, dan eist appellante een schadevergoeding van 15 maandlonen (voor elk dienstjaar drie maanden) en dat de stichting per direct het outplacementtraject zal opstarten.

Ter zitting heeft de gemachtigde van appellante de verwijzingen naar de Algemene wet bestuursrecht ingetrokken.

3.3 De stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4 De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of de stichting in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot ontslag van appellante wegens ongeschiktheid voor de door haar uitgeoefende functie, anders dan wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid en tot de schorsing van appellante voor de duur van maximaal zes maanden, wanneer er sprake is van een (voornemen tot) opzegging, als bedoeld in artikel 3.8 aanhef en 2 CAO.

4.2 Wat betreft de schorsing ex artikel 3.15 aanhef en lid 1 CAO is appellante er ten onrechte van uitgegaan dat op deze schorsing ook artikel 3.14 CAO van toepassing is. Artikel 3.14 ziet echter op de schorsing als ordemaatregel, die binnen drie dagen schriftelijk dient te worden bevestigd en ten hoogste 4 weken mag duren. De procedure van de onderhavige schorsing is opgenomen in de artikelen 3.18 en 3.19 CAO. De Commissie stelt vast dat de stichting zich aan de voorgeschreven procedure heeft gehouden, zodat het beroep tegen de schorsing ongegrond dient te worden verklaard.

4.3 Appellante heeft aangevoerd dat het ontslag uitsluitend wordt gedragen door de beoordelingsverslagen. Deze zijn haar niet op haar verzoek toegezonden. De stelling van de stichting ter zitting dat deze verslagen reeds in haar bezit waren, heeft zij echter niet weersproken. De Commissie stelt vast dat appellante op 13 februari 2007 het beoordelingsformulier en de afsprakenlijst heeft ondertekend. Zij heeft de conclusie van het beoordelingsgesprek dat zij ongeschikt is voor de functie van leraar in het speciaal basisonderwijs, niet weersproken en is akkoord gegaan met een overplaatsing naar het reguliere onderwijs, zonder dat zij een voorbehoud heeft gemaakt voor wat betreft de leeftijdsgroepen.

Op de nieuwe school heeft appellante het gespreksverslag van 30 maart 2007, waarin veel kritiekpunten zijn vermeld, en het verslag van 26 april 2007, waarin de klachten van ouders zijn besproken, voor akkoord getekend en de kritiek en klachten niet inhoudelijk weersproken. Ook de conclusies ten aanzien van de competenties in het beoordelingsverslag van 8 juni 2007 heeft appellante niet inhoudelijk weersproken.

4.4 Ter zitting heeft de stichting verklaard dat zij niet op de hoogte was van de verhuizing van appellante en steeds alle stukken aan zowel appellante en als haar gemachtigde heeft gestuurd.

4.5 Op grond van hetgeen onder 4.3 is overwogen is de Commissie van oordeel dat de stichting in redelijkheid tot de conclusie is kunnen komen dat appellante ongeschikt is voor de functie van leraar en aldus heeft kunnen besluiten tot opzegging van de arbeidsovereenkomst met appellante en voorafgaande schorsing voor de duur van de ontslagprocedure. Het beroep van appellante dient daarom ongegrond te worden verklaard. De Commissie is niet bevoegd een oordeel te geven omtrent toekenning van een schadevergoeding of het opdragen tot starten van een outplacementtraject.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 6 november 2007 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. R.A.C. van Rossum, F.A.J.van Moorsel, mr. L.A.S.Boersen en mr. A.Schellart, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris.